

egne Partifæller som af det konservative Folkepartis Repræsentanter, der altsaa ikke kan tiltræde de to første Ændringsforslag, Nr. 1 og 2, der netop omhandler Kommissionens Kompetence og de Omraader, den skal have Ret til at beskæftige sig med. Jeg beklager, at den højtærede Indenrigsminister ikke har vist nogen Velvillie paa dette Punkt. Jeg synes, at saaledes som vi har formuleret Ændringsforslag Nr. 1, hvorefter der kun bliver Tale om at ændre Grundlovens §§ 32, 36 og 38, de tre Paragraffer, der nærmere omhandler Folketingets og Landstingets Medlemstal og Sammensætning, er det ikke særlig vidtgaaende. Efter min Opfattelse afskærer Indenrigsministeren Kommissionen fra Muligheden for at drøfte alle Valgmetoder til Bunds ved den Stilling, han indtager: at modsætte sig dette Ændringsforslag. Thi efter min Mening vil det blive vanskeligt at vende tilbage til Valg i Enkeltmands-Kredse, medmindre Grundlovens Bestemmelser vedrørende Medlemstallet bliver ændret, af den simple Grund, at jeg ikke tror paa, at det vil være muligt at nedbringe Antallet af Enkeltmandskredse og alligevel faa en fuldt retfærdig forholdsmæssig Repræsentation af alle Partier. Da det altsaa ikke er muligt at faa den højtærede Indenrigsminister til at tiltræde vort Ændringsforslag, maa Tinget afgøre det, og jeg vil derfor anbefale mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslag Nr. 1. Vi har fra vor Side ønsket at gaa betydeligt videre end her foreslaas, og specielt kunde vi selvfølgelig ønske ved denne Lejlighed at faa ændret Grundlovens § 34, som handler om Valgretsalderen til Landstinget — jeg tror, at den nuværende højtærede Regering skylder specielt den sønderjydske Befolkning en Afstemning om dette Spørgsmaal —, men Flertallet modsætter sig det.

Jeg skal dernæst anbefale, at man stemmer for Ændringsforslag Nr. 2. Den højtærede Indenrigsminister og det ham følgagtige Flertal indskrænker Kommissionens Virksomhed til alene at beskæftige sig med Fremgangsmaaden ved de kommunale Valg, og den vil altsaa ikke blive i Stand til at beskæftige sig med Spørgsmaalet om Skatte- og Opholdsbestemmelserne, der dog er Kærnen i hele det kommunale Valgretsspørgsmaal. Naar jeg tænker tilbage paa, hvorledes den kommunale Valglov blev til i 1908, undrer det mig, at den højtærede Indenrigsminister stiller sig i dette Spørgsmaal, som han gør, thi Opholdsbestemmelser i dens nuværende Form er jo Resultatet af de Forskrivninger, som

den højtærede Indenrigsminister maatte give det frikonservative Parti i Landstinget for at faa den kommunale Valglov gennemført den Gang. Nu skulde man ikke tro, at en saadan Forskrivning gjaldt for Livstid, og nu har Bestemmelsen været gældende fra 1908 til 1921; det er dog 13 Aar, og det er en meget lang Tid; men det er jo muligt, at den højtærede Indenrigsminister i sin Tid har forskrevet sig paa Livstid til Grev Frijs og de øvrige frikonservative Herrer. Jeg tror, at der for Øjeblikket i næsten alle Partier er en meget stor Uvillie netop imod Opholdsbestemmelsen i den kommunale Valglov, idet den særlig ved det sidste kommunale Valg ramte mangfoldige Mennesker, ikke blot indenfor Socialdemokratiet, men ogsaa indenfor de konservative Partier, som Følge af de ekstraordinære Boligforhold. Den højtærede Minister vil imidlertid ikke gaa med til at lade Kommissionen tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse. Han forbeholder sig selv at stille Forslag derom; det har han udtalt ved første Behandling. Det undrer mig ogsaa, at heller ikke det konservative Folkeparti ønsker, at man skal skride til en Drøftelse af selve Valgretsbestemmelserne, naar jeg tænker tilbage paa 1908 og de Taler, der blev holdt fra konservativ Side, da denne Valglov skulde gennemføres. Jeg vil opfordre det ærede Medlem Hr. Korsgaard til at studere lidt af, hvad afdøde Højesteretssagfører P. G. C. Jensen udtalte ved Lovforslagets tredje Behandling i Landstinget. Det ærede Medlem vil da se, at hans Formand som Ordfører for det konservative Parti i dette Spørgsmaal den Gang udtalte, at denne Lov vilde blive til den største Fordærvelse for det kommunale Liv i Danmark, og naar et Parti ene Gang ved sin Ordfører har udtalt som sin Formening, at denne Lov vil blive til den største Fordærvelse for det kommunale Liv, havde jeg dog tænkt mig, at man ogsaa fra den Side kunde ønske at diskutere den almindelige Valgrets Principper. Men vi finder altsaa heller ikke nogen Støtte fra den Side, og jeg maa derfor gaa ud fra, at man er blevet klar over, at det ikke er gaaet saa slemt med Fordærvelsen, som man antog i 1908.

Jeg skal med disse Ord anbefale mine Meningsfæller at stemme for samtlige de Ændringsforslag, der er stillede baade fra Mindretallets og fra hele Udvalgets Side.

Korsgaard: Jeg skal herved tillade mig at anbefale mine Meningsfæller at stemme for Ændringsforslagene fra Nr. 3 til 13, som alle vedrører Kommissionens